

444

Besluit van 3 juli 1986, houdende wijziging van het Bestrijdingsmiddelenbesluit (Stb. 1964, 328)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Landbouw en Visserij van 10 januari 1986, No. J. 7509, Directie Juridische en Bedrijfsorganisatorische Zaken, gedaan mede namens de Staatssecretarissen van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, mevrouw mr. A. Kappeyne van de Coppello en Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer;

Gelet op artikel 13, eerste lid, van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 (Stb. 288);

Gehoord de Bestrijdingsmiddelencommissie;

De Raad van State gehoord (advies van 1 april 1986, No. W11-86.0066/19.6.12.);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Landbouw en Visserij van 3 juni 1986, No. J. 2142, Directie Juridische en Bedrijfsorganisatorische Zaken, uitgebracht mede namens de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, mevrouw mr. A. Kappeyne van de Coppello en Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Bestrijdingsmiddelenbesluit (Stb. 1964, 328)¹ wordt als volgt gewijzigd:

Na artikel 5 wordt een nieuw artikel 5a ingevoegd, luidende als volgt:

Artikel 5a

1. Het is verboden bestrijdingsmiddelen waarvan de verpakking ingevolge de voorschriften, gegeven krachtens de artikelen 3, eerste lid, onderdeel a, 5, derde lid, en 9, derde lid, van de wet, voorzien moet zijn van een afbeelding van een doodshoofd, te gebruiken in volkstuinten en particuliere tuinen, wegbermen, kampeerplaatsen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Kampeerwet (Stb. 1981, 372), voor het publiek toegankelijke natuurgebieden, bossen, parken en plantsoenen, alsmede andere plaatsen waar derden ongewild met deze middelen in aanraking kunnen komen.

2. Onze betrokken Minister kan in bijzondere gevallen op een daartoe strekkend verzoek van het in het eerste lid neergelegde verbod ontheffing verlenen.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 10 april 1986, Stb. 199.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Landbouw en Visserij. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 14 oktober 1986, nr. 198.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 3 juli 1986

Beatrix

De Staatssecretaris van Landbouw en Visserij,
A. Ploeg

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
J. P. van der Reijden

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
A. Kappeyne van de Coppello

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
P. Winsemius

Uitgegeven de *negende* september 1986

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

NOTA VAN TOELICHTING

De onderhavige wijziging van het Bestrijdingsmiddelenbesluit (Stb. 1964, 328) strekt er toe het gebruik van «doodshoofdmiddelen» in particuliere tuinen en volkstuinten, alsmede «openbaar groen», te verbieden. Deze wijziging had aanvankelijk een beperktere strekking, namelijk een verbod om «doodshoofdmiddelen» in particuliere tuinen en volkstuinten te gebruiken. De achterliggende gedachte daarbij was, dat ten aanzien van deze objecten de economische noodzaak om dergelijke zeer giftige middelen toe te passen ontbreekt, terwijl deze objecten veelal in dicht bevolkte gebieden zijn gelegen.

Naar aanleiding van de suggestie van zowel de Stichting Natuur en Milieu als de vereniging Milieudefensie strekt het verbod zich thans uit tot «openbaar groen». Ten aanzien van openbaar groen ontbreekt evenzeer veelal de economische noodzaak om doodshoofdmiddelen toe te passen. Hier speelt een rol de gedachte, dat het gebruik van dergelijke giftige middelen op plaatsen welke gemakkelijk toegankelijk zijn voor derden, gezien de eventuele schade voor de volksgezondheid, niet gewenst is.

Op grond van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 (Stb. 288) is het gebruik van bestrijdingsmiddelen, waarvan de verpakking voorzien is van een doodshoofd, slechts toegestaan aan diegenen, die in het bezit zijn van een door de Minister aangewezen legitimatiebewijs, waaruit blijkt dat de houder een beroep uitoefent, hetwelk het gebruik van deze middelen meebrengt. De wet regelt daarmee echter nog niets omtrent de plaatsen waar deze middelen al dan niet gebruikt mogen worden.

Gebruik van «doodshoofdmiddelen» in particuliere tuinen en volkstuinten, alsmede «openbaar groen» dient op de hierboven aangegeven gronden te worden vermeden, te meer daar er minder giftige middelen voorhanden zijn met voldoende bestrijdingswaarden, terwijl het gebruik van deze middelen evenmin gevaren van andere aard met zich brengt.

Het tweede lid van artikel 5a voorziet in de mogelijkheid in bijzondere gevallen, bijvoorbeeld indien dit ter bestrijding van een plaag noodzakelijk is, ontheffing te verlenen van het bepaalde in het voorgaande lid. Bij de toelating van «doodshoofdmiddelen» zal worden bepaald dat bovengenoemd verbod op de verpakking van het bestrijdingsmiddel vermeld dient te worden.

Het voorstel is aan de hand van de beknopte vragenlijst zoals opgenomen in de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregelen van bestuur op dereguleringsaspecten getoetst. Daaruit bleek dat het voorstel uit een oogpunt van deregulering geen aanleiding tot bedenkingen geeft.

De Staatssecretaris van Landbouw en Visserij,
A. Ploeg

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
J. P. van der Reijden

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
A. Kappeyne van de Coppello

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
P. Winsemius